

**Szegedi Ítéltábla**  
**Bf.III.599/2017/38.**

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2018. április hó 17. napján megtartott nyilvános ülés alapján a Bf.III.599/2017. számú büntetőügyben meghozta a következő

**í t é l e t e t:**

A kábítószer birtoklása büntette miatt **vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2017. augusztus 23. napján meghozott **7.B.624/2017/22.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 7 (hét) évre **súlyosítja.**

A Szegedi Törvényszék Bűnjelkezelőjénél Bjk.252/2017/1. tételszám alatt kezelt navigációs készülék és a Bjk.II.38/2017/2. tételszám alatt kezelt xyz forgalmi rendszámú [gk. típusa] típusú gépjármű lefoglalását megszünteti és kiadni rendeli [név] egyéb érdekelt ([címe]) részére.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből 629.462,- (hatszázhuszonkilencezer-négyszázhatvankettő) forintot köteles a vádlott az államnak megfizetni, 1.051.142,- (egymillió-ötvenegyezer-száznegyvenkettő) forintot visel az állam.

**Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.**

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamába a vádlott által 2017. augusztus 24. napjától, 2018. április 17. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 527.050.- (ötszázhuszonhétezer-ötven) forint bűnügyi költség megfizetésére, külön felhívásra az állam javára, 405.989,- (négyszázötezer-kilencszáznyolcvankilenc) forintot az állam visel.

**Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.**

**I n d o k o l á s**

Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklása büntetében (Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés c) pont). Ezért a vádlottat 6 év szabadságvesztésre és 6 év Magyarország területéről kiutasításra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által

előzetes fogvatartásban töltött időt, és rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról. A bűnjelként lefoglalt navigációs készüléket, a [gk. típusa] típusú gépjárművet és a kábítószeret elkobozta. Az ugyancsak bűnjelként kezelt forgalmi engedély lefoglalását megszüntette és a kiállító hatóságnak rendelte megküldeni. A mobiltelefon lefoglalását is megszüntette, és azt a vádlottnak rendelte kiadni. Kötelezte a vádlottat 672.929.- forint bűnügyi költség megfizetésére. 1.007.065.- forint bűnügyi költség állam általi viseléséről döntött.

Az első fokú ítélettel szemben az ügyész a vádlott terhére, az első fokú ítélet megváltoztatása, súlyosítás, hosszabb tartamú szabadságvesztés és kiutasítás kiszabása, valamint a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fegyházban történő megállapítása végett, a vádlott és védője az első fokú ítélet megváltoztatása, a büntetés enyhítése, a Btk. 82. § (1) bekezdésében írt enyhítő szakasz alkalmazása, másodlagosan a Btk. 38. § (3) bekezdésének alkalmazása, valamint a személygépkocsi elkobzásának mellőzése érdekében fellebbezett.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.211/2017/7-II. számú átiratában az első fokú ítélet megváltoztatását, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és kiutasítás tartamának súlyosítását, az így kiszabott szabadságvesztés fegyházban történő végrehajtásának elrendelését, a Szegedi Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bjk.252/2017/1. tételszám alatt kezelt navigációs készülék és a Bjk.II.38/2017/2. tételszám alatt kezelt AA139MA forgalmi rendszámú Volkswagen Touareg típusú gépjármű lefoglalásának megszüntetését, és azoknak Mimoza Hektor Plaku egyéb érdekelt részére kiadását, a gépjármű hatósági jelzésének is a kiállító hatóság részére megküldését, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta az első fokú ítélet tényállásának kiegészítése és helyesbítése mellett.

Az ítélet tábla az ügyészi fellebbezést ítélte részben alaposnak.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálvá megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható, és az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárást. Eljárási szabályt sértett ugyan az elsőfokú bíróság akkor, amikor az első fokú ítélet kihirdetését követően a jogorvoslati jogára először a védőt nyilatkoztatta, majd ezt követően a vádlottat. A Be. 323. § (1) bekezdése szerint a fellebbezési nyilatkozatok sorrendjében a vádlott nyilatkozata megelőzi a védő nyilatkozatát. Ennek az eljárási szabálysértésnek az ügy érdemére nem volt kihatása, annak csak a megállapítására szorítkozott az ítélet tábla.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében vizsgálat tárgyává tette, és azok mérlegelésének eredményéről is számot adott. vádlott neve vádlott a büntetőjogi felelősségére is kiterjedő beismerő vallomást tett, amellyel összhangban állt [tanú neve] tanúvallomása, az igazságügyi szakértői vélemények és a helyszíni szemlééről készült jegyzőkönyv tartalma is. A megállapított tényállást a fellebbezésekkel nem támadták, lényegében a tényállás nem volt vitatott.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomó részben megalapozott volt, csak kisebb részben szorult az eljárás egybehangzó adatai alapján kiegészítésre, illetve helyesbítésre, melynek az ítélet tábla a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján eljárva tett eleget.

A vádlott édesanyja szívbeteg.

A tényállásban szereplő gépjármű [egyéb érdekelt neve] tulajdonát képezi.

Az ítélet tábla az első fokú ítélet 7. oldal 3. bekezdésében írt megállapításokat is a tényállás részének tekinti.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása megalapozott volt, és a fenti kiegészítéssel, illetőleg helyesbítéssel képezte a felülbírálat alapját.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és a cselekményt a törvénynek megfelelően minősítette.

Ami a büntetéskiszabási körülményeket illeti, az ítélet tábla további enyhítő körülményként vette figyelembe azt, hogy a kábítószer a minősítést meghatározó különösen jelentős mennyiség alsó határát kevéssel haladta meg. Ugyanakkor mellőzte enyhítő körülményként értékelni azt, hogy a vádlottnak tartásra szoruló hozzátartozója van. Ez az első fokú ítéleti megállapítás nem bírt ténybeli alappal. Ugyanakkor enyhítő körülményként értékelte a vádlott édesanyjának szívbetegségét.

Az elsőfokú bíróság súlyosító körülményt nem értékelte, azonban az ítélet tábla ekként vette figyelembe a kábítószer birtoklása helyi szintű elszaporodottságát. A Szegedi Törvényszék 2/2017. (IX.21.) kollégiumi állásfoglalása szerint a Szegedi Törvényszék területén a kábítószer birtoklása bűncselekmények elszaporodottak.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az irányadó középérték 10 év szabadságvesztés. Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartama inkább a törvényi minimumhoz közelítő volt, lényegesen eltért az irányadó középértéktől. Tekintettel arra, hogy a vádlott beismerő vallomását csak kisebb súllyal lehetett figyelembe venni a büntetés kiszabásánál, hiszen tetten érték, emellett a kábítószer birtoklása bűncselekmények ilyen szintű elszaporodottsága indokolta a kiszabott szabadságvesztés tartamának súlyosítását, amely különösen a generális prevenciók célok érvényesítését szolgálja. A kiszabott büntetésnek olyan súlyúnak kell lenni, hogy az megfelelően visszatartsa ne csak a vádlottat, de másokat is attól, hogy ugyanilyen vagy más bűncselekményt elkövessenek.

Emellett a megállapított eggyel enyhébb végrehajtási fokozat és a kiutasítás büntetés tartama törvényes volt.

Ami az első fokú ítélet egyéb rendelkezéseit illeti, a gépjármű és a navigációs készülék elkobzása és a bűnügyi költség viselése kivételével megfelelnek a törvényi rendelkezésnek. Ugyanakkor tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállásban szereplő gépjármű és a navigációs készülék elkobzásáról rendelkezett a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontjára és a 73. § c) pontjára hivatkozással. A Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja szerint el kell kobozni azt a dolgot, amelyet a bűncselekmények elkövetéséhez eszközül használtak, vagy arra szántak. A (3) bekezdés alapján az (1) bekezdés a) és c) pontja esetében - feltéve, hogy a tulajdonos az elkövetésről előzetesen nem tudott - az elkobzást nem lehet elrendelni, ha a dolog nem az elkövető tulajdona, kivéve, ha az elkobzás mellőzését nemzetközi jogi kötelezettség kizárja. Az elsőfokú bíróság a tényállásban azt állapította meg, hogy a gépjármű [egyéb érdekelt neve] [állampolgársága] állampolgár tulajdonát képezi. Ugyanez vonatkoztatható a gépjárműhöz tartozó navigációs készülékre. Nem merült fel adat arra nézve, hogy a tulajdonos az elkövetésről előzetesen tudomással bírt volna, így sem a gépjármű, sem a navigációs készülék elkobzására nem volt törvényes lehetőség a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Az elkobzásra a Btk. 73. § c) pontja alapján sem kerülhetett sor, hiszen az ebben foglalt rendelkezések a tulajdonosra nézve is csak akkor vonatkoznának, ha az elkövetésről előzetesen tudomással bírt volna

[Btk. 72. § (3) bekezdése]. Tekintettel arra, hogy a tényállásban szereplő gépjármű a cselekmény elkövetéséhez átalakításra került, ezért vizsgálni kellett a Btk. 72. § (1) bekezdés d) pontja szerinti elkobzási ok fennállását is. E szerint el kell kobozni azt a dolgot is, amelynek a birtoklása a közbiztonságot veszélyezteti vagy jogszabályba ütközik. A bírói gyakorlat szerint a gépkocsinak azon a címen való elkobzása, miszerint birtoklása a közbiztonságot veszélyezteti, nem elegendő a távoli veszély vagy a veszély pusztája lehetősége, hanem a jármű olyan átalakítása szükséges, amelynek folytán annak a forgalomban részvétele akár a többi járműre, akár a személyekre állandó és közvetlen veszélyt jelent (BH2001.510.II.). Az ítéleti tényállás megállapítása szerint azt nem lehetett megállapítani, hogy a jármű forgalomban való részvétele akár a többi járműre, akár a személyekre állandó és közvetlen veszélyt jelentene, ezért a gépjárműnek a Btk. 72. § (1) bekezdés d) pontja alapján történő elkobzására sem kerülhetett sor.

Az átalakított gépkocsinak és a navigációs készüléknek az elkobzására nem kerülhetett sor, ezért a lefoglalásuknak a Be. 155. § (1) bekezdése alapján történő megszüntetése és a (2) bekezdés alapján a tulajdonosnak történő kiadása volt indokolt.

Az elsőfokú bíróság a forgalmi engedélyre vonatkozóan törvényesen rendelkezett. Az ítéletábra nem látta szükségesnek a hatósági jelzésről való külön rendelkezés meghozatalát, annak önálló lefoglalására ugyanis nem került sor.

Az elsőfokú bíróság ugyan helyes indokok mellett döntött az első fokú eljárás során felmerült büntügyi költség viseléséről, azonban annak összegét számítási hiba miatt tévesen határozta meg. Ezért az ítéletábra megváltoztatta mind a vádlottat terhelő, mind az állam által viselt büntügyi költség összegét.

Az ítéletábra az első fokú ítéletet a Be. 372. § (1) bekezdése alapján változtatta meg, míg az egyéb törvényes rendelkezések helybenhagyására a Be. 371. § (1) bekezdése alkalmazásával került sor.

Az ítéletábra a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött további időt a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján számította be.

Az ítéletábra megállapította a másodfokú eljárás során felmerült költséget a Be. 381. § (1) bekezdése alapján, és rendelkezett annak viseléséről. A vádlottat a Be. 338. § (1) és (3) bekezdése alapján a védelmével és a gépjármű tárolásával összefüggésben felmerült büntügyi költség megfizetésére kötelezte. Annak a büntügyi költségnek a viseléséről, amely azáltal merült fel, hogy a vádlott a magyar nyelvet nem ismeri, a Be. 339. § (1) bekezdése alapján döntött.

A fellebbezési jog kizárására a Be. 386. § alapján került sor.

Szeged, 2018. április 17.

Dr. Hegedűs István s. k.  
a tanács elnöke

Dr. Benedek Tibor s. k.  
előadó bíró

Dr. Harangozó Attila s. k.  
bíró

A Szegedi Ítéletábra Bf.III.599/2017/38. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 7.B.624/2017/22. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része, a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2018. április 17.

Dr. Hegedűs István s. k.

a tanács elnöke